

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21917/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић и Добриле Страјине, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., Општина Трстеник, чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експрописану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1359/24 од 07.06.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1359/24 од 07.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1359/24 од 07.06.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 70/23 од 26.09.2023. године, ставом 1 изреке, одређена је новчана накнада за експрописану непокретност и то за 1/2 (једну половину) дела кат.парцеле бр. .. КО ..., у површини од 24 м² у износу од 16.332,00 динара, уписана у ЛН бр. .. КО ..., па је противник предлагача обавезан да предлагачу, као бившем власнику експрописане непокретности чији је удео био 1/2 на име новчане накнаде за експрописано земљиште сразмерно уделу исплати износ од 16.332,00 динара, са законском затезном каматом почев од 26.09.2023. године, као дана доношења одлуке па до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 55.500,00 динара.

Виши суд у Крушевцу је, решењем Гж 1359/24 од 07.06.2024. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Трстенику Р1 70/23 од 26.09.2023. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсану непокретност којој је планским документом промењена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији, а та промена није евидентирана у катастру непокретности. Побижана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 83/18), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта и не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима, пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену. Указивање ревидента на одредбу члана 26. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 62/2023 од 27.07.2023. године), којим је после става 9. одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 83/018), додат став 9. који гласи: "изузетно од одредбе става 9. овог члана, у случају да буде покренут поступак експропријације земљишта коме је промењена намена за потребе изградње линијског инфраструктурног објекта за који је утврђено да је од посебног значаја за Републику Србију, накнада за експропријацију се одређује као за пољопривредно земљиште, односно шуму и шумско земљиште, с обзиром на то да се исто користи и сматра пољопривредним, односно шумским земљиштем, све до подношења захтева за издавање грађевинске дозволе у циљу привођења земљишта намени, није од утицаја на овај поступак. Наведена измена Закона о планирању и изградњи нема ретроактивну примену већ се примењује на поступке који буду покренути (након што ступи на правну снагу). Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу навода ревизије предлагача, није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 25/82, 48/88, ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим Законом или другом законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 30.12.2021. године, а вредност предмета поступка је 16.332,00 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско-правној ствари у којој вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић